[2021] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 82

ਗਰਗ ਬਿਲਡਰਜ਼

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਹੈਵੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ

(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6216)

ਅਕਤੂਬਰ 04, 2021

[ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਨਜ਼ੀਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਰਾਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996: ਧਾਰਾ 31 (7) (ਏ) - ਇਨਾਮ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ - ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਰੋਕੂ ਧਾਰਾ - ਪ੍ਰੀ-ਰੈਫਰੈਂਸ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਦਾਅਵਾ - ਹੈਲਡ: ਧਾਰਾ 31 (7) (ਏ) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰੀ-ਰੈਫਰੈਂਸ ਅਤੇ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ - ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ - ਇਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ "ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਸਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ - ਵਿਆਜ - ਠੇਕਾ ਐਕਟ, 1872-ਧਾਰਾ 28 ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872: ਸ.28 - ਵਿਆਜ ਰੋਕੂ ਧਾਰਾ - ਕੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਠੇਕਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ - ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1978 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਧਾਰਾ 3 (3) (ਏ) (ii) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਆਜ "ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਆਜ ਰੋਕੂ ਧਾਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1872 – ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1978

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

1. **1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਹਿੱਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਖੁਦ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 31 (7) (ਏ) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ**

ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰੀ-ਰੈਫਰੈਂਸ ਅਤੇ ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ "ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਸਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 10 ਅਤੇ 11] [87-ਈ -ਐਫ, ਐਚ; 88-ਏ]

*ਸਈਦ ਅਹਿਮਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕੰਪਨੀ ਵੀ. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। **(2009) 12 ਐਸਸੀਸੀ 26 [2009] 10 ਐਸਸੀਆਰ 841**; ਸ਼੍ਰੀ ਕਮਾਚੀ ਅੰਮਾਨ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਰੇਲਵੇ ਮੈਨੇਜਰ (ਵਰਕਸ), ਪਾਲਘਾਟ ਅਤੇ ਹੋਰ। **(2010) 8 ਐਸਸੀਸੀ 767: [2010] 10 ਐਸਸੀਆਰ 487;** ਭਾਰਤ ਹੈਵੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗਲੋਬ ਹਾਈ-ਫੈਬਸ ਲਿਮਟਿਡ (2015) 5 ਐਸਸੀਸੀ 718; ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਤਰੰਜਨ ਮੈਤੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਤਰੰਜਨ ਮੈਤੀ ਵੀ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ **ਇੰਡੀਆ (2017) 9 ਐਸਸੀਸੀ 611 [2017] 11** ਐਸਸੀਆਰ 722 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ।*

*ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਵਿ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ **(2017) 14** ਐਸਸੀਸੀ 323; ਰਵੀਚੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵੀ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2018) 7 ਐਸਸੀਸੀ **664 [2018] 5 ਐਸਸੀਆਰ 138** - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ।*

2.1 ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ) ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਪਵਾਦ । ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 28 ਦਾ ਅਪਵਾਦ । ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਤ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਮਿਸਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਫਿਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਰਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੈ. 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (7) (ਏ) ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 19, 20] [89-ਐਫ -ਜੀ; 90-ਬੀ -ਸੀ]

2.2 ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1978 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਇੱਕ "ਅਦਾਲਤ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 3 ਇੱਕ "ਅਦਾਲਤ" ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1978 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 3 (3) (ਏ) (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ "ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ. [ਪਾਰਸ 21 ਅਤੇ 22] [90- ਡੀ - ਐੱਫ]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2017) 14 ਐਸਸੀਸੀ 323	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 8
[2018] 5 ਐਸਸੀਆਰ 138	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 8
[2009] 10 ਐਸਸੀਆਰ 841	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 12
[2010] 10 ਐਸਸੀਆਰ 487	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 13
(2015) 5 ਐਸਸੀਸੀ 718	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 14
[2017] 11 ਐਸਸੀਆਰ 722	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 15

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6216.

2017 ਦੇ ਐਫਏਓ (ਓਐਸ) (ਸੀਓਐਮ) ਨੰਬਰ 120 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 19.09.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸੰਜੇ ਬਾਂਸਲ, ਵਿਨੀਤ ਭਗਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੰਜੂ ਭਗਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਪਲਵ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਿਬਯਾ ਨਿਸ਼ਾਂਤ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਨਜ਼ੀਰ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 19.09.2017 ਦੇ ਐਫ.ਏ.ਓ (ਓ.ਐਸ.) (ਸੀ.ਓ.ਐਮ.) ਨੰਬਰ 120/2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੇ 10.03.2017 ਨੂੰ ਓਐਮਪੀ (ਸੀਓਐਮ) ਨੰਬਰ 28 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬਵਾਨਾ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ 2x750 ਮੈਗਾਵਾਟ ਪ੍ਰਗਤੀ III ਸੰਯੁਕਤ ਸਾਈਕਲ ਪਾਵਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿਖੇ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 09.09.2008 ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਪੱਤਰ (ਐਲ.ਓ.ਆਈ.) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 24.10.2008 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

> ਧਾਰਾ 17: ਬੀਐਚਈਐਲ ਵੱਲੋਂ ਅਰਨੈਸਟ ਮਨੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ, ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਜਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

4. ਉਪਰੋਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "1996 ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 16.09.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਏ. ਖਾਨ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਲੌਤਾ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਨਾਮ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 24% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਰੈਫਰੈਂਸ, ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ 24.10.2008 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ 09.09.2010 ਦੇ ਐਲ.ਓ.ਆਈ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਮੁਕੱਦਮਾ, ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 02.12.2011 ਤੋਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 10% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ।

5. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਓਐਮਪੀ (ਕਾਮ) 28/2017 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ

ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 10.03.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ:

> ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੀ-ਰੈਫਰੈਂਸ ਵਿਆਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (7) (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਵਾਰਡ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਅਵਾਰਡ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਰੈਫਰੈਂਸ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ.
>
> ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਗਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

6. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

7. 03.07.2018 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ:

> ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2017) 14 ਐਸਸੀਸੀ 323.

8. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੰਜੇ ਬਾਂਸਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ', ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਰਵੀਚੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਭਾਰਤੀ ਠੇਕਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

---

[1](2017) 14 ਐਸਸੀਸੀ 323

[2](2018) 7 ਐਸਸੀਸੀ 664

9. दूजे पासे, उँतरदाता दे विदवान वकील स्री पलव कुमार ने दलील दिँती कि 1996 दे ऐकट दी धारा 31 (7) (ऐ) थिरां दरमिआन होऐ इकरारनामे नूँ सभ तों वँध महँतव दिँदी है अते सपँशट तौर 'ते आरबिटरेशन दी प्री-रैफरैंस अते पैनडैंट लाईट हिँत देण दी शकती नूँ सीमत करदी है जदों कि थिरां खुद इस दे उलट सहिमत हुंदीआं हन। उसने दलील दिँती कि जे इकरारनामे विँच ही इँक विशेश धारा है जो सपँशट तौर 'ते विआज दे भुगतान नूँ रोकदी है, तां आरबिटरेशन लई पैनडैंट लाईट विआज देणा खुँल्हा नहीं है। इह वी दलील दिँती गई सी कि अंबिका कंसट्रकशन (सुपरा) तुरंत केस 'ते लागू नहीं हुंदा किउंकि इस दा फैसला आरबिटरेशन ऐकट, 1940 दे तहित कीता गिआ सी जदों कि तुरंत केस 1996 दे ऐकट दे अधीन आउंदा है। इह वी दलील दिँती गई सी कि विआज ऐकट दी धारा 3 अदालत नूँ किसे वी करज़े जां नुकसान दी वसूली लई कारवाई विँच विआज दी आगिआ देण दी शकती दिँदी है जां जिस विँच पहिलां ही अदा कीते गऐ किसे करज़े जां नुकसान दे सबंध विँच विआज लई दाअवा कीता जांदा है। हालांकि, विआज ऐकट दी धारा 3 (3) इँक अपवाद बणाउंदी है अते किसे वी करज़े जां नुकसान तों पैदा होण वाले विआज दी अदाइगी तों थिरां दे इकरारनामे दे अधिकार नूँ मानता दिँदी है अते इकरारनामिआं नूँ पविँतर करदी है जो करज़े जां नुकसान तों पैदा होण वाले विआज दे भुगतान नूँ रोकदी है। इस लई, इकरारनामे दी धारा 17 भारती इकरारनामा ऐकट, 1872 दे किसे वी प्रबंधां दी उलंघणा नहीं करदी। पेश कीतीआं दलीलां दी रौशनी विँच, विदवान वकील अपील नूँ खारज करन लई प्रारथना करदा है।

10. असीं बार विँच दोवां थिरां दे विदवान वकील दीआं दलीलां 'ते धिआन नाल विचार कीता है। 1996 दे ऐकट दे तहित विचोलगी दुआरा पैनडैंट लाईट विआज देण नाल सबंधत कानूंन हुण अटूट नहीं है। 1996 दे ऐकट दीआं धारावां थिरां दरमिआन होऐ इकरारनामे नूँ सभ तों वँध महँतव दिँदीआं हन अते सपँशट तौर 'ते किसे विचोले दी प्री-रैफरैंस अते पैनडैंट लाईट हिँत देण दी शकती नूँ सीमत करदीआं हन जदों थिरां खुद इस दे उलट सहिमत हुंदीआं हन। 1996 दे ऐकट दी धारा 31 (7) (ऐ) जो विआज दे भुगतान नाल सबंधत है, हेठ लिखे अनुसार है:

> "31 (7) (ऐ) जदों तँक थिरां दुआरा किसे होर तरीके नाल सहिमती नहीं दिँती जांदी, जिँथे अते जिँथों तँक कोई आरबिटरल अवारड पैसे दे भुगतान लई है, आरबिटरल ट्रिबिउनल उस रकम विँच शामल कर सकदा है जिस लई इनाम नूँ विआज बणाइआ गिआ है, उस दर 'ते जो उह कारवाई दा कारन पैदा होण दी मिती अते तारीख दे विचकार दी मिआद दे पूरे जां किसे वी हिँसे लई पूरे जां किसे वी हिँसे लई वाजब समझदा है। जिस 'ते पुरसकार दिँता जांदा है।

11. उपरोकत विवसथा तों इह सपशट है कि जे इकरारनामा पूरव-संदरभ अते पैनडैंट लाईट विआज दी मनाही करदा है, तां विचोलगी इनाम नहीं दे सकदी

ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ "ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਸਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

12. ਸਈਦ ਅਹਿਮਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (7) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ।

13. ਸ਼੍ਰੀ ਕਮਾਚੀ ਅੰਮਾਨ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਰੇਲਵੇ ਮੈਨੇਜਰ (ਵਰਕਸ), ਪਾਲਘਾਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

14. ਭਾਰਤ ਹੈਵੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗਲੋਬ ਹਾਈ-ਫੈਬਸ ਲਿਮਟਿਡ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

> "16. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ"। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਅਰਨੈਸਟ ਮਨੀ" ਜਾਂ "ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ" ਦੇ ਨਾਲ ਐਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨੇਰਿਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ.

15. ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਤਰੰਜਨ ਮੈਤੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਤਰੰਜਨ ਮੈਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੂਰਵ-ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ।

16. ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1940 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਚਿਤਰੰਜਨ ਮੈਤੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

[3](2009) 12 ਐਸਸੀਸੀ 26

[4](2010) 8 ਐਸਸੀਸੀ 767

[5](2015) 5 ਐਸਸੀਸੀ 718

[6](2017) 9 ਐਸਸੀਸੀ 611

"16. ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ. ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, (2017) 14 ਐਸਸੀਸੀ 323, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਰੋਕ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "1940 ਐਕਟ") ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜੀਸੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਏ, (1992) 1 ਐਸਸੀਸੀ 508. ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੀ। 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਰੈਫਰੈਂਸ, ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਜਾਂ ਪੋਸਟ-ਅਵਾਰਡ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰੀ-ਅਵਾਰਡ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

17. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ **ਰਵੀਚੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ** (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1940 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

19. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਲਟ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਪਵਾਦ । ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦਾ ਅਪਵਾਦ 1 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਅਪਵਾਦ 1: **ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ. - ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ,** ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ।

20. ਧਾਰਾ 28 ਦਾ ਅਪਵਾਦ। ਉਹਨਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਤ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਮਿਸਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਫਿਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਰਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੈ. 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (7) (ਏ) ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

21. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1978 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਇੱਕ "ਅਦਾਲਤ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 3 ਇੱਕ "ਅਦਾਲਤ" ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1978 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 3 (3) (ਏ) (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ "ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"।

22. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੈਨਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

23. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ.

24. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Flour
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669